

Nieuwsbrief mei 2022

Rabobank Waalre rekening: NL 24 Rabo 0172 9114 35 t.n.v. Stichting Hulp Moldavië-Transnistrië
ANBI: 8219.83.520
E-mail: info@hulp-moldavie-transnistrrie.nl
Website: www.hulp-moldavie-transnistrrie.nl
Facebook: Stichting Hulp Moldavië Transnistrië

Onze vrijwilligers van de Stichting Hulp Moldavië-Transnistrië zetten zich belangeloos in voor de armen en behoeftigen in Transnistrië, een landje afgescheiden van Moldavië onder Russische invloed.

Beste mensen,

Nu wij deze nieuwsbrief schrijven is er nog geen oorlog in Moldavië-Transnistrië. Wij hopen dat, wanneer u dit leest, dat nog steeds zo zal zijn. De arme en behoeftige mensen die wij ondersteunen moeten wel iedere dag leven met de dreiging van een oorlog en ondervinden ook dagelijks de gevolgen van de oorlog in het buurland Oekraïne.

Vanaf het begin van de oorlog is de grens tussen Moldavië-Transnistrië en Oekraïne gesloten. Alleen vluchtelingen mogen de grens passeren. En dat zijn er heel veel. Gelukkig worden ze liefdevol opgevangen en onthaald. Alles delen ze met elkaar, ook hun kleine huisjes en het weinige voedsel dat ze kunnen bemachtigen. Het meeste voedsel werd altijd al geïmporteerd uit Oekraïne en deze import ligt sinds het begin van de oorlog stil. Het voedsel is nu schaarser en de prijzen daarvan zijn dan ook enorm gestegen en zelfs als je er het geld voor hebt zijn er limieten aan de meest noodzakelijke dagelijkse boodschappen. De mensen die wij ondersteunen hadden al nooit voldoende geld hiervoor.

Een "typische" keuken in Transnistrië

De uitbetaling van het kleine pensioentje dat ze kregen, is sinds de oorlog begon, ook nog gestopt. Verder zijn de meeste fabrieken gesloten i.v.m. import- en exportproblemen en gebrek aan grondstoffen. De mensen die daar werkten zijn hun inkomen helaas grotendeels of zelfs helemaal kwijtgeraakt.

Een schamele lunch

Het zal duidelijk zijn dat de vluchtelingen, waarvan vele familieleden in de Oekraïne woonden, niet lang in het arme Moldavië-Transnistrië kunnen blijven. Zij, die huis en haard, baan en bezittingen verloren hebben moeten als vluchteling verder reizen. Zo ook de familieleden van een vrijwilliger van ons ter plaatse, die in Kiev en Charkov woonden en alles wat niet in hun koffertje paste verloren hebben. Ook zij moeten helaas verder vluchten.

Gelukkig kunnen wij met onze Stichting nog steeds geld bij onze vrijwilligers krijgen, die zo de allerarmsten kunnen blijven helpen.

Het zal u wel duidelijk zijn:

“Zonder uw hulp, kunnen wij niet helpen.”

Adri Zeegers (voorzitter), **Astrid Baltussen** (penningmeester) en **Toos Linsen-Rijk** (secretaris).